

малко врѣме вѣруватъ, и во врѣме на на-
14 пасть отстѣжватъ. А падижло-то въ тър-
ни-тѣ, тѣ сѫ *опѣзи* които сѫ слушали, и
отъ грыжи и богатства и сласти житей-
скы, отхождатъ, и заглухнуватъ и не при-
15 носятъ плодъ. А което на добрѣж-тѣ зе-
між, тѣ сѫ *опѣзи*, които чуїжть слово-то,
държать го въ добро и благо сърдце, и
приносатъ плодъ въ търпѣніе.

16 И **никой* като запали свѣщъ не іж по-
крыва съсъ съсѣждъ, нито іж тура подъ
одръ тѣ; но іж турия на *евѣтилиникъ-тѣ*,
за да гледать видѣлин-тѣ тѣзи които
17 вѣзуватъ. Защото **иѣма* скрышно, което
не ще бѫде явно; нито утаено, което не
ще излѣзе наявѣ.
18 За това гледайте какъ слушате; защото
**когото* има, ще му ся даде; а *когото* иѣ-
ма, и онова което мни че има ще му ся
отнеме.

19 И *дойдохъ* при него майка му и бра-
тия-та му, и поради множеството не мо-
жахъ да приближатъ при него. И извѣс-
ихъ му *иѣкои* и казувахъ: Майка ти и бра-
тия-та ти стоятъ вънъ и ищатъ да тя ви-
дятъ. А той отвѣща и рече имъ: Менѣ
20 ми сѫ майка и братя тѣзи, които слу-
шатъ слово-то Божие и го испълняватъ.

22 И **единъ* денъ влѣзе въ ладій той и
ученици-тѣ му; и рече имъ: Да минемъ
23 отвѣдь езеро-то: и отплувахъ. И въ врѣ-
ме-то на плуваніе-то имъ той заспа: и
спуснаж ся буря вѣтрена въ езеро-то и
напълниша ся ладій-та и въ опасностъ
24 бѣхъ. И пристожихъ та го разбудихъ и
казувахъ: Наставниче, Наставниче, загы-
нувамъ. А той стана и запрѣти на вѣтръ-
25 ти и на водиеніе-то на водж-тѣ; и уга-
ложихъ ся, и стана тишина. И рече имъ:
Дѣ ви е вѣра-та? А тѣ уплашили чудихъ
са, и говорѣхъ си единъ на други: Кой
е тойзи, щото повелѣва и на вѣтрове-тѣ
и на водж-тѣ, и го слушатъ?

26 И **испувахъ* въ Гадаринск-тѣ стра-
ни, кояго е срещъ Галилеъ. И щомъ из-
лѣзе на земѣж-тѣ, срѣщи го отъ градъ-ть
иѣкой си человѣкъ, който отъ много врѣ-
ме имаше бѣсове, и дрежъ не обличаше,
и въ кѣши не стоеше, но въ гробища-та.
28 И като видѣ Иисуса, извика и припади
нему и съ гласта голѣмъ рече: Шо имашъ
ты съ мене, Иисусе Сыне на Бога Вишня.
29 го? моліж ти ся недѣй мя мѧчи. Защото
повелѣ нечистому духу да излѣзе изъ че-
ловѣка; понеже отъ много врѣме бѣ го
прѣванилъ; и вързахъ го съ вериги и
съ оковы та го вардѣхъ; но той раскъ-
суваше върскы-тѣ, и гоняше го бѣсъ-тѣ
30 по пустыни-тѣ. И попыта го Иисусъ и рече:
Какъ ти е име-то? а той рече: Легенъ;

защото много бѣсове влѣзохъ въ него.
31 И моляхъ го да имъ не повелѣ да идѣтъ
32 **въ* безднѣж-тѣ. А тамъ имаше сгадо отъ
много свиніе що пасѣхъ по горж-тѣ; и
моляхъ му ся *бѣсове-тѣ* да имъ дозволи
да влѣзатъ въ тѣхъ; и дозволи имъ; и
като излѣзиахъ бѣсове-тѣ отъ человѣка,
влѣзохъ въ свиніе-тѣ; и виуси ся ста-
до-то прѣзъ стрѣмнин-тѣ въ езеро-то та
34 ся издави. А свинопасци-тѣ като видѣхъ
това що стана, побѣгихъ и отидоха та
35 извѣстихъ въ градъ-ть и въ села-та. И
излѣзохъ да видять станжало то; и дойдо-
хъ при Иисуса, и намѣрихъ человѣкъ-тѣ
отъ когото бѣхъ излѣзъ бѣсове-тѣ, съ-
дижъ при нозѣ-тѣ Иисусовы, обѣчент и
36 смысъдъ; и убояхъ ся. И тѣзи които
37 бѣхъ видѣли това извѣстихъ имъ, какъ
исцѣлѣ бѣсній-тѣ. И **всичко-то* множе-
ство отъ околност-тѣ Гадаринскъ, **мо-*
38 *лихъ* му ся да си отиде отъ тѣхъ; защото
бѣхъ обѣзти отъ голѣмъ страхъ; а той
39 влѣзе въ ладій-тѣ и върни ся. А **че-*
ловѣкъ-тѣ, отъ когото бѣхъ излѣзъ бѣ-
сове-тѣ, моляше му ся да бѫде съ него,
но Иисусъ го испрати и рече: Върни ся у
дома си, и раскажи това което ти стори
Богъ. И отиде та проповѣдува по венч-
кѣтъ градъ това що му стори Иисусъ.
40 А когато ся върни Иисусъ, прѣ го на-
родъ-ть; защото всички го чакахъ. И е-
то *рѣдойе* единъ человѣкъ, на име Іаиръ,
(и той бѣ начальникъ на съборище-то), и
падиж на нозѣ-тѣ Иисусовы, та му ся мо-
42 ляше да влѣзе въ домъ-ть му. Защото имаше
дѣщерѣ единородиѣ, като на двадесетъ години, и та бѣше на умираніе.
И когато отхождаше, народъ-ть го при-
тискаше.

43 И **жена* иѣкоя си що имаше кръвоте-
ченіе отъ двадесетъ години, която бѣ
издала на лѣкарѣ всичкий си имотъ, и
44 не можѣ да ся излѣкува отъ никого. При-
ближи изъ отзадъ, та ся допрѣ до полож-
45 станъ теченіе-то на кръвъ-тѣ ѹ. И рече
Иисусъ: Кой е що ся допрѣ до мене? и
понеже ся отрицахъ всички рече Петъръ
и които бѣхъ съ него: Наставниче, на-
родъ-ть та притискатъ и угнѣгаватъ, а
ты казувашъ: Кой е що ся допрѣ до ме-
46 не? Но Иисусъ рече: Иѣкоя ся допрѣ до
мене; защото азъ усѣтихъ че сила **из-*
47 лѣзе изъ мене. И като видѣ жена-та че
се не укрѣ, дойде растренерана и припа-
диж нему, та му исказа прѣдъ всичките
народъ за коїхъ причини ся допрѣ до
48 него, и какъ на часть-ть оздравѣ. А той
рече: Дѣрай, дѣще, твоя-та вѣра та
исцѣли; иди си съ миромъ.

а Мар. 5; 15. Мар. 4; 21. Гл.
11; 33.

а Мар. 10; 26. Гл. 12; 2.

а Мар. 13; 12. 25; 29. Гл.

а 19; 26.
а Мар. 12; 46. Мар. 3; 31.
а Мар. 8; 23. Мар. 4; 35.
а Мар. 8; 28. Мар. 5; 1.

а Отк. 20; 3.
а Мар. 8; 34.
а Атан. 16; 39.
а Мар. 5; 18.

а Мар. 9; 18. Мар. 5; 22.
а Мар. 9; 20.
а Мар. 5; 30. Гл. 6; 19.